

A Survey on Public Opinions Regarding Drug Issues in the Bangkok Metropolitan Area, 2023

Preechaya Nakfon

Department of Political Science,
Faculty of Social Sciences
Srinakharinwirot University, Thailand

Kanrawee Wichaipa

Department of Political Science,
Faculty of Social Sciences
Srinakharinwirot University, Thailand

Arnuphab Raksuwan

School of Law and Politics
Suan Dusit Thailand University,

Choukacher Maneethep

Independent Researcher

Abstract

This study aims to present the results of a survey on public satisfaction with, and confidence in, addressing drug problems in Bangkok, as well as their fears regarding local drug problems. A questionnaire survey was employed to collect data from 2,711 residents across six district clusters covering both community and non-community areas. The survey revealed that respondents' overall satisfaction with the management of drug problems in Bangkok was moderate, the average score is 3.22 out of a total of 5, which is below the target score of 3.25. It also indicated that their satisfaction levels were consistently moderate across all aspects, including the capability to implement measures, personnel competency, a sense of security and safety, and trust or positive impressions of the services or assistance provided. The overall level of their confidence in addressing drug problems was also found to be moderate, the average score is 3.10, which is below the target score of 3.25. Their expectations for addressing drug issues were relatively high across all measures, whereas satisfaction with personnel competency remained moderate. Overall, their fear of drug problems was moderate, the average score is 3.04, which is below the target score of 3.75, the goal has been achieved. Their perceptions of personal threats posed by drug problems and their responses to such threats were also rated as moderate. Most respondents had limited direct experience with drug problems, but they were concerned about the potential harm or negative impacts of drug issues, largely due to exposure to news reports on drug-related dangers in society. They also had relatively high expectations for government agencies to take a leading role in addressing drug problems in the local area.

Keywords

drugs, Bangkok, satisfaction, confidence, fear

CORRESPONDING AUTHOR

Preechaya Nakfon, Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University, 114 Khlong Toei Sub-district, Wattana District, Bangkok 10110 Thailand. Email: preechayan@swu.ac.th
© College of Local Administration, Khon Kaen University. All rights reserved.

การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อ ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2566

ปริญญ์ นักรัฟ

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อานภาพ รัชสุวรรณ

โรงเรียนกฎหมายและการเมือง
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

กานต์วี วิชัยปะ

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ณ.กะเมธ มณีเทพ

นักวิจัยอิสระ

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลสำรวจความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร รวมทั้งความหวาดกลัวของประชาชนต่อปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ โดยการใช้การสำรวจข้อมูลโดยแบบสอบถาม จากประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 2,711 คน ครอบคลุมพื้นที่ 6 กลุ่มเขตของกรุงเทพมหานคร ทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ชุมชน ผลการสำรวจพบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานครในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.22 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ 3.25 คะแนน แปลว่าไม่บรรลุผล และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลางทุกด้าน อีกทั้งระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานครในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.10 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ 3.25 คะแนน แปลว่าไม่บรรลุผล ในขณะที่ระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานครในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.04 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ 3.75 คะแนน แปลว่าบรรลุผล ทั้งนี้ ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทั้ง 3 ประเด็น สะท้อนให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมโดยตรงมากนัก แต่มีความกังวลว่าตนเองอาจได้รับความเสียหายหรือผลกระทบเชิงลบจากปัญหาอาชญากรรมได้ เนื่องจากเห็นข่าวอันตรายจากปัญหาอาชญากรรมทั่วไปที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันเป็นหลัก และประชาชนมีความคาดหวังต่อหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเข้ามาจัดการปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ค่อนข้างมาก

คำสำคัญ

อาชญากรรม, กรุงเทพมหานคร, ความพึงพอใจ, ความเชื่อมั่น, ความหวาดกลัว

บทนำ

ด้วยสถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ยังคงมีความรุนแรง โดยพิจารณาสถิติการจับกุมคดีอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 สถิติการจับกุมคดีอาชญากรรม

พื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 7,922 คดี ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงเมื่อเทียบกับพื้นที่อื่น ในขณะที่จำนวนผู้รับ การบำบัดรักษาในระบบ มีจำนวน 7,062 คน ส่งผลให้มีการออกมาตรการกำกับควบคุมการดำเนิน กิจกรรมทางสังคมในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มงวด ทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ โดยเมื่อพิจารณาถึง รายละเอียดในการจับกุมคดียาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประเภทของยาเสพติด พบว่า ยาเสพติดที่พบสถิติการจับกุมมากที่สุดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร คือ ไอซ์ รองลงมาคือ ยาบ้า กัญชาแห้ง พืชกระท่อม และคีตาหมิ่น ตามลำดับ ทั้งนี้ พบว่าเครือข่ายการค้ายาเสพติดยังคงนำยาเสพติด ที่มีปริมาณมากมาพักคอยในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อนำไปจำหน่ายให้กับผู้ค้า ระดับกลางและรายย่อยในชุมชน อีกทั้งยังพบว่า ในกรุงเทพมหานครมีพื้นที่เสี่ยงมากมายหลายแหล่งที่ เอื้ออำนวยต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด อาทิ สถานบริการ สถานบันเทิง หอพัก ที่พักอาศัยเชิง พาณิชยกรรม ร้านเกมส์ อินเทอร์เน็ต และมีปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่นำไปสู่วงจรปัญหายาเสพติด รวมทั้ง พื้นที่ชุมชนยังเป็นแหล่งจำหน่ายและแพร่ระบาดยาเสพติดกระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประมาณร้อยละ 30 ของชุมชนทั้งหมดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อีกทั้งพบว่า พื้นที่กรุงเทพมหานครยังถูก ใช้ในการลักลอบลำเลียงยาเสพติดจากประเทศไทยไปยังตลาดต่างประเทศและนำยาเสพติดจาก ต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยอีกด้วย ส่งผลให้การกำหนดแนวทางในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครอยู่บนพื้นฐานของการพิจารณาถึงลักษณะปัญหาในทุกมิติ

ทั้งนี้ มีการประกาศใช้แผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565-2570 เป็นกรอบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยมี จุดมุ่งหมายหลักเพื่อควบคุมปัญหายาเสพติด ทั้งด้านการค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร มีให้ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของคนในสังคม และพัฒนาศักยภาพของเครือข่าย ความร่วมมือในการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น การติดตาม ประเมินผลความสำเร็จของแผนฯ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้อย่างเป็นรูปธรรม และเป็นไปตามหลักวิชาการ ที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อสะท้อนให้เห็นผลของการดำเนินงานตามแผนฯ ที่ชัดเจนมากขึ้น ดังนั้น การสำรวจข้อมูลและความคิดเห็นของประชาชน ทั้งการสำรวจความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของ ประชาชนต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นตัวชี้วัดรวมของแผน ตลอดจน การสำรวจความหวาดกลัวต่อปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นตัวชี้วัดในมาตรการด้าน การป้องกันยาเสพติด จึงเป็นข้อมูลสำคัญในการนำเสนอในระดับนโยบาย ทั้งต่อคณะกรรมการบริหาร การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสำรวจความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสำรวจความหวาดกลัวของประชาชนต่อปัญหายาเสพติดในพื้นที่

แนวคิดและทฤษฎี

การออกแบบเครื่องมือการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครในครั้งนี้ ศึกษาทบทวนหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดประเด็นในการสำรวจข้อมูลในแต่ละตัวชี้วัดที่เหมาะสม ดังนี้

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เป็นการวัดความรู้สึก และการแสดงออกที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกพึงพอใจที่ประชาชนมีต่อขั้นตอนวิธีการ การดำเนินงานโดยองค์กร และบุคลากรที่มีอำนาจตามกฎหมาย ในการดำเนินการที่เกิดขึ้นของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่อาจสร้างความเดือดร้อนหรือส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคมโดยรวม ตั้งแต่การดำเนินงานด้านการป้องกันยาเสพติด การปราบปรามยาเสพติด และการบำบัดฟื้นฟูและดูแลช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติด ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบของความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาสู่การออกแบบเครื่องมือการวัดระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (Mayer, et al., 1995; Zeithaml et al. as cited in Kulvanitchainan, 1992; Lopraditpong, 2006; Chotchachakphan, 2018; Nakfon, 2019; Jindachot et al., 2020) สามารถประเมินได้จากประเด็นดังต่อไปนี้

1.1 ความสามารถในการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากแนวทางการดำเนินงานตามแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565-2570 ใน 3 มาตรการหลัก ดังนี้

1.1.1 ด้านการป้องกันยาเสพติด ได้แก่ การสร้างความตระหนักรู้และความสามารถในการรับมือต่อปัญหาเสพติดแก่ประชาชน การควบคุมและจัดการพื้นที่ชุมชนเพื่อป้องกันมิให้เป็นพื้นที่เสี่ยงของปัญหาเสพติด และการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กลไกชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

1.1.2 ด้านการปราบปรามยาเสพติด ได้แก่ การสกัดกั้นการลักลอบขนส่งยาเสพติดเข้าสู่พื้นที่กรุงเทพมหานคร และการปราบปรามเครือข่ายการค้ายาเสพติด

1.1.3 ด้านการบำบัดฟื้นฟูยาเสพติด ได้แก่ การพัฒนาแนวทางและดำเนินการบำบัดฟื้นฟูให้เหมาะสมกับผู้ติดยาเสพติด การพัฒนาแนวทางการบังคับใช้กฎหมายต่อผู้ติดยาเสพติดบนฐานของความจำเป็นตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และการพัฒนาแนวทางดูแลช่วยเหลือเพื่อให้ผู้ติดยาเสพติดสามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในฐานะสมาชิกของชุมชนได้

1.2 สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงาน (Competence) คือ การมีความรู้ ความสามารถ ทักษะในการดำเนินงานของผู้ปฏิบัติงานหรือศักยภาพของหน่วยงานที่ประชาชนรับรู้ได้จากการดำเนินงาน

1.3 ความมั่นคงปลอดภัย (Security) คือ ความรู้สึกมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน ชื่อเสียง โดยปราศจากความรู้สึกเสี่ยงอันตราย และข้อสงสัยต่าง ๆ รวมทั้งการรักษา ความลับของประชาชน

1.4 ความรู้สึกไว้วางใจหรือประทับใจ คือ ความรู้สึกที่ดีที่ได้รับความสำคัญจากผู้ปฏิบัติและหน่วยงาน ซึ่งมุ่งมั่นที่จะดำเนินการหรือให้ความช่วยเหลือหรือได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานด้วยความยุติธรรมตลอดจนการได้รับการแก้ไขหรือชดเชยความเสียหายจากการดำเนินงานที่อาจเกิดขึ้น จึงนำไปสู่ความไว้วางใจหรือประทับใจจากการดำเนินงานนั้น

2. ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เป็นการสำรวจความคิด ความคาดหวัง ความรู้สึก และการแสดงออกที่สะท้อนให้เห็นถึงความมั่นใจ หรือความไว้วางใจที่ประชาชนมีต่อขั้นตอน วิธีการ การดำเนินงานโดยองค์กร และบุคลากรที่มีอำนาจตามกฎหมาย ในการดำเนินการเพื่อจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่อาจสร้างความเดือดร้อนหรือส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคมโดยรวม ตั้งแต่การดำเนินงานด้านการป้องกันยาเสพติด การปราบปรามยาเสพติด และการบำบัดฟื้นฟูและดูแลช่วยเหลือผู้ใช้นายาเสพติด ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบของความเชื่อมั่นมี 3 ประการสำคัญ (Mayer, Davis, & Schoorman, 1995; Heintzman & Marson, 2005; Dougherty et al., 2006 as cited in Office of the Attorney General, 2014, p. 8) ได้แก่

2.1 ความคาดหวังคือ ความเชื่อ หรือความไว้วางใจที่มอบให้แก่บุคคลอื่นเพราะเห็นว่าจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี

2.2 ความพอใจในผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน คือ การรับรู้ต่อปฏิสัมพันธ์และผลของปฏิสัมพันธ์ว่าเป็นไปตามความคาดหวังหรือไม่เพียงใด โดยหากเป็นความพอใจการรับบริการ มักพิจารณาจากการรับรู้ถึงคุณภาพในการให้บริการเทียบกับความคาดหวังที่มีต่อบริการ

2.3 ความพร้อมรับผลเชิงลบหรือความเสียหายจากปฏิสัมพันธ์ คือ การเปิดโอกาสให้บุคคลผู้นั้นสร้างความเสียหายให้แก่ตนเองได้ หรือการพร้อมยอมรับความเสียหายใด ๆ หรือการเสียโอกาสที่อาจจะเกิดขึ้น

3. ความหวาดกลัวต่อปัญหายาเสพติดในพื้นที่ เป็นการสำรวจความคิด ความรู้สึก ตลอดจนปฏิกิริยาตอบสนองต่อบุคคล หรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมทั้งพื้นที่เสี่ยงแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ซึ่งบุคคลตระหนักได้ว่าจะเป็นปัญหา หรือผลกระทบเชิงลบต่อตนเอง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบของการวัดความหวาดกลัวต่อปัญหายาเสพติดในพื้นที่ สามารถวัดได้จากองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่

3.1 ความตระหนักถึงสิ่งที่เป็นความเดือดร้อนหรือผลกระทบเชิงลบต่อตนเอง หมายถึง ความรู้สึก หรือการรับรู้ถึงความไม่ปกติ หรือความไม่ปลอดภัยจากปัญหายาเสพติดในลักษณะต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อตนเอง ทั้งด้านทรัพย์สิน ร่างกาย และจิตใจ (McNeil et al., 1994; Sinpulphol, 2016) ซึ่งสามารถวัดได้จากการรับรู้ถึงอันตราย หรือความเสียหาย อันอาจเกิดจากปัญหายาเสพติดในพื้นที่ และการรับรู้ถึงความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อหรือได้รับความเดือดร้อนจากปัญหายาเสพติดในพื้นที่

3.2 พฤติกรรมหรือการตอบสนองต่อสิ่งที่เป็นความเดือดร้อนหรือผลกระทบเชิงลบต่อตนเอง หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อภาวะ หรือสภาพแวดล้อม หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลตระหนักได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือผลกระทบเชิงลบ หรือเกิดความเสี่ยงในการได้รับอันตรายจากสิ่งนั้น อันเนื่องมาจากปัญหายาเสพติด จึงส่งผลให้เกิดการกระทำในลักษณะของการป้องกัน หรือหลีกเลี่ยงมิให้ตนเองได้รับอันตรายจากภาวะดังกล่าว (Raksatham, 2016) ซึ่งสามารถวัดได้จากพฤติกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การหลีกเลี่ยงจากอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรม การสื่อสารเกี่ยวกับอาชญากรรม การเข้าร่วมป้องกันอาชญากรรม และการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม

ระเบียบวิธีวิจัย

การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครในครั้งนี้ ใช้การสำรวจข้อมูลโดยแบบสอบถาม (Questionnaire Survey) เกี่ยวกับความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของ

ประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตลอดจนการสำรวจความหวาดกลัวต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยเป็นการสำรวจข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 2,711 คน และทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เนื่องจากประชากรที่มีคุณลักษณะที่ซับซ้อน ทำให้ต้องมีการสุ่มตัวอย่างมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อให้ได้ตัวอย่างที่มีความเป็นตัวแทนของประชากรได้อย่างแท้จริง โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การคัดเลือกพื้นที่เขตที่ทำการสำรวจ จะดำเนินการโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ 6 กลุ่มเขตของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ กลุ่มกรุงเทพมหานครกลาง กลุ่มกรุงเทพใต้ กลุ่มกรุงเทพเหนือ กลุ่มกรุงเทพตะวันออก กลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ และกลุ่มกรุงเทพมหานครใต้ ทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ชุมชนที่จัดตั้งตามระเบียบกรุงเทพมหานคร พื้นที่ละ 2 เขต โดยพิจารณาจากพื้นที่ที่มีสถิติคดียาเสพติดสูงและในแต่ละเขต

ขั้นที่ 2 การคัดเลือกพื้นที่ชุมชนที่ทำการสำรวจ จะดำเนินการโดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดให้เลือกเขตละ 3 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนจัดตั้งที่เฝ้าระวัง 1 ชุมชน ชุมชนจัดตั้งที่ไม่เฝ้าระวัง 1 ชุมชน และชุมชนที่ไม่ได้จัดตั้ง 1 ชุมชน ทั้งนี้ มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการสำรวจ ทั้งตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity)

โดยการการจัดประชุมระดมสมองร่วมกับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสำรวจ และตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยการนำเครื่องมือสำรวจไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจริง (Try Out) จำนวน 31 คน โดยมีผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามในแต่ละเครื่องมือ ได้แก่

(1) ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของประเด็นคำถามในเครื่องมือในการวัดระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ข้อคำถามมีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.986

(2) ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของประเด็นคำถามในเครื่องมือในการวัดระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ข้อคำถามมีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.971

(3) ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของประเด็นคำถามในเครื่องมือในการวัดระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่ พบว่า ข้อคำถามมีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.953

ผลการวิจัย

การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยใช้เครื่องมือ 3 ฉบับ ได้แก่ เครื่องมือในการวัดระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เครื่องมือในการวัดระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และเครื่องมือในการวัดระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่ โดยมีผู้ตอบแบบสำรวจ จำนวน 2,711 คน ครอบคลุมพื้นที่ 6 กลุ่มเขตของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ กลุ่มกรุงเทพมหานครกลาง กลุ่มกรุงเทพใต้ กลุ่มกรุงเทพเหนือ กลุ่มกรุงเทพตะวันออก กลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ และกลุ่มกรุงเทพมหานครใต้ ทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ชุมชนที่จัดตั้งตามระเบียบกรุงเทพมหานคร โดยสามารถสรุปผลการสำรวจดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสำรวจ จำนวน 2,711 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 1,397 คน (ร้อยละ 51.5) และมีเพศหญิง 1,162 คน (ร้อยละ 42.9) ไม่ต้องการระบุ 152 คน (ร้อยละ 5.5) ซึ่งผู้ตอบแบบสำรวจมีอายุเฉลี่ย 43 ปี โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.หรือเทียบเท่า จำนวน 979 คน (ร้อยละ 36.1) รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 908 คน (ร้อยละ 33.5) และระดับประถมศึกษา จำนวน 444 คน (ร้อยละ 16.4) ตามลำดับ และส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 753 คน (ร้อยละ 27.8) รองลงมาได้แก่พนักงาน/ ลูกจ้างเอกชนจำนวน 569 คน (ร้อยละ 21.0) นอกจากนี้พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 1,122 คน (ร้อยละ 41.4) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในลักษณะชุมชนจัดตั้ง จำนวน 1,762 คน (ร้อยละ 65.0) และมีสัดส่วนกระจายตัวกันในการตอบแบบสอบถามอยู่ในกลุ่มเขต และทุกเขตอย่างใกล้เคียงกัน รายละเอียดใน Table 1

Table 1. Personal Information of Survey Respondents

Basic Information	Number	Percentage
Gender		
Male	1,397	51.5
Female	1,162	42.9
Prefer not to specify	152	5.6
Age (Average age 43 years, SD = 13.868)		
Under 18 years	46	1.7
18 – 25 years	252	9.3
26 – 35 years	596	22.0
36 – 45 years	709	26.2
46 – 55 years	558	20.6
56 – 65 years	386	14.2
Over 65 years	164	6.0
Highest level of education		
Below primary education	32	1.2
Primary education	444	16.4
Secondary education / Vocational Certificate or equivalent	979	36.1
Associate degree / Vocational Diploma or equivalent	317	11.7
Bachelor's degree	908	33.5
Postgraduate degree	31	1.1
Monthly income		
No income	265	9.8
Below 5,000 Baht	119	4.4
5,001 - 10,000 Baht	566	20.8
10,001 - 20,000 Baht	1,122	41.4
20,001 - 30,000 Baht	444	16.4
30,001 - 40,000 Baht	157	5.8
40,001 - 50,000 Baht	27	1.0
Above 50,000 Baht	11	.4

Table 1. Personal Information of Survey Respondents (Cont.)

Basic Information		Number	Percentage
Monthly income			
	No income	265	9.8
	Below 5,000 Baht	119	4.4
	5,001 - 10,000 Baht	566	20.8
	10,001 - 20,000 Baht	1,122	41.4
	20,001 - 30,000 Baht	444	16.4
	30,001 - 40,000 Baht	157	5.8
	40,001 - 50,000 Baht	27	1.0
	Above 50,000 Baht	11	.4
Occupation (Multiple answers allowed)			
	Government official / State enterprise	164	6.0
	Employee / Government employee	167	6.2
	Employee / Private sector employee	569	21.0
	Self-employed / Business owner	753	27.8
	Student	204	7.5
	Driver (e.g., motorcycle taxi, Grab driver)	317	11.7
	Housewife	153	5.6
	Farmer / Agricultural laborer	14	.5
	General laborer	150	5.5
	Unemployed	140	5.2
	Clergy	100	3.7
District group			
	Central Bangkok district group	487	18.0
	Eastern Bangkok district group	455	16.7
	Southern Bangkok district group	436	16.1
	Northern Bangkok district group	449	16.6
	Southern Krung Thon district group	449	16.6
	Northern Krung Thon district group	435	16.0
District			
	Khlong Toei	222	8.2
	Khlong Sam Wa	210	7.7
	Chatuchak	224	8.3
	Dusit	259	9.6
	Taling Chan	213	7.9
	Thung Khru	231	8.5
	Bang Kapi	222	8.2
	Bang Khen	225	8.3
	Bueng Kum	245	9.0
	Phra Khanong	214	7.9
	Phasi Charoen	218	8.0
	Huai Khwang	228	8.4
Type of community			
	Organized community	1,762	65.0
	Unorganized community	949	35.0
Total		2,711	100.0

ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจในระดับปานกลางทุกด้าน ทั้งความพึงพอใจต่อความสามารถในการดำเนินงานในแต่ละมาตรการ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.94) ได้แก่ ด้านการป้องกันยาเสพติด ด้านการปราบปรามยาเสพติด และด้านการบำบัดฟื้นฟูยาเสพติด ความพึงพอใจต่อสมรรถนะของผู้ปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.92) โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานและการรับฟังปัญหาหรือความต้องการของประชาชน ความรู้สึกความมั่นคงปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.98) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้สึกไม่กังวลว่าจะได้รับอันตรายจากการเข้ามาเกี่ยวข้องกับหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ และความรู้สึกไว้วางใจหรือประทับใจ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.94) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับความช่วยเหลือ/ประโยชน์จากการดำเนินงานในพื้นที่ และการให้ความสำคัญกับความเดือดร้อนของประชาชน รวมทั้งความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการหรือให้ความช่วยเหลือประชาชน รายละเอียดใน Table 2

Table 2. Public Satisfaction with the Management of Drug Issues in the Bangkok Area

Satisfaction	Average	S.D.	Interpretation
Overall satisfaction	3.22	0.89	Moderate
Satisfaction with the ability to implement each measure	3.25	0.94	Moderate
Satisfaction with the competence of the personnel	3.26	0.92	Moderate
Feeling of security	3.13	0.98	Moderate
Feeling of trust or impression	3.24	0.94	Moderate

ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความเชื่อมั่นต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.62) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจความคาดหวังของประชาชนต่อการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับค่อนข้างมากในทุกมาตรการ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.93) ทั้งด้านการป้องกันยาเสพติด ด้านการปราบปรามยาเสพติด และด้านการบำบัดฟื้นฟูยาเสพติด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของผู้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89) และมีความพร้อมรับความเสียหายจากการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.11) ทั้งเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการมารับบริการหรือการ

ดำเนินงาน ด้านการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวหรือความเป็นส่วนตัว และด้านความเสี่ยงอันตรายหรือผลกระทบจากการดำเนินงาน โดยมีเพียงเรื่องความล่าช้าหรือระยะเวลาที่ยาวนานของการดำเนินงานเท่านั้น ที่ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพร้อมรับความเสียหาย อยู่ในระดับปานกลาง รายละเอียดใน Table 3.

Table 3. Public Confidence in the Management of Drug Issues in the Bangkok Area

Confidence	Average	S.D	Interpretation
Overall confidence	3.10	0.62264	Moderate
Public expectations for the management of drug issues in the Bangkok area	3.74	0.93	Quite a lot
Public satisfaction with the management of drug issues in the Bangkok area	3.22	0.89	Moderate
Preparedness to handle the consequences of drug issue management in the Bangkok area	2.33	1.11	Quite a lot

ระดับความหวาดกลัวต่อปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความเห็นว่า สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.22) ทั้งด้านการจำหน่ายหรือการค้ายาเสพติดในชุมชน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.40) ด้านการแพร่ระบาด (การใช้ยาเสพติด) ในชุมชน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.39) ด้านการเกิดอาชญากรรมในชุมชน อันเกิดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.28) และด้านการมีพื้นที่รกร้าง หรือพื้นที่เปลี่ยว หรือพื้นที่เสี่ยงเกิดอันตรายในชุมชน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.29) และเห็นว่าด้านการมีผู้ใช้ยาเสพติดที่มีอาการทางจิตเวชในชุมชน อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.77 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.29) รายละเอียดใน Table 4

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และไม่มีความสัมพันธ์ใดกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จำนวน 2,228 คน (ร้อยละ 82.2) อีกทั้งผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับความเดือดร้อนหรือผลกระทบเชิงลบจากปัญหายาเสพติดในพื้นที่ทั้งต่อตนเองและคนในครอบครัว หรือคนใกล้ชิด จำนวน 2,474 คน (ร้อยละ 91.3) โดยผู้ที่เคยได้รับความเดือดร้อนหรือผลกระทบเชิงลบจากปัญหายาเสพติดในพื้นที่ มักเป็นเกิดความเครียดและวิตกกังวล รองลงมาคือ ได้รับความเสียหายต่อทรัพย์สิน และมีเพียงบางส่วนที่ได้รับความเสียหายต่อชีวิตและร่างกาย ดังรายละเอียดใน Table 5

Table 4. Drug Problem Situation in the Community

The severity of the drug problem in the community area	Average	SD	Interpretation
Overall severity	1.95	1.22315	Moderate
1. Drug distribution / Drug trafficking in the community	1.96	1.40	Quite a little
2. Drug abuse (use of drugs) in the community	2.08	1.39	Quite a little
3. Presence of drug users with psychiatric symptoms in the community	1.77	1.29	Low
4. The occurrence of crime in the community caused by individuals involved with drugs	1.89	1.28	Quite a little
5. The presence of abandoned, isolated, or hazardous areas in the community	2.07	1.29	Quite a little

Table 5. Distress From Drug Problems (Multiple Responses Allowed)

Distress from drug problems	Number	Percentage
Association with drugs and relationships with individuals involved in drugs		
1. Never been involved and has no relationship with individuals involved in drugs	2,228	82.2
2. Has been involved with drugs and has a relationship with individuals involved in drugs	483	17.8
Distress from drug problems		
1. Never experienced distress or impact	2,474	91.3
2. Has experienced distress or impact	237	8.7
2.1 Damage to life and health	37	15.6
2.2 Damage to property	108	45.6
2.3 Stress and anxiety	159	67.1
2.4 Others	10	4.2

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสำรวจมีความหวาดกลัวต่อปัญหายาเสพติดในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความคิดเห็นต่อสิ่งที่เป็นภัยคุกคามต่อตนเองจากปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.076) โดยเฉพาะอย่างยิ่งรู้สึกว่าจะตนเองอาจถูกทำร้ายร่างกายหรือเสียทรัพย์สินได้ เนื่องจากเห็นข่าวอันตรายจากปัญหายาเสพติดทั่วไปที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน และมีการตอบสนองต่อสิ่งที่เป็นภัยคุกคามต่อตนเองจากปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.18 และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน เท่ากับ 0.80) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหลีกเลี่ยงจากการตกเป็นเหยื่อหรือได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาเสพติดในพื้นที่ และการป้องกันอันตรายหรือความเดือดร้อนจากปัญหาเสพติดในพื้นที่ โดยบางส่วนมีการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายหรือความเสียหายจากปัญหาเสพติดในพื้นที่ และมีการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายหรือความเสียหายจากปัญหาเสพติดพื้นที่ อย่างไรก็ตาม มีเพียงเล็กน้อยที่เข้าร่วมป้องกันอันตรายหรือความเสียหายจากปัญหาเสพติดพื้นที่ รายละเอียดใน Table 6

Table 6. Fear of Drug Problems in the Bangkok Area

Satisfaction	Average	SD	Interpretation
Overall fear of drug problems	3.04	0.64	Moderate
1. Opinions on threats to oneself from drug problems in the Bangkok area	2.91	1.076	Moderate
1.1 Awareness of the dangers or potential harm that may arise from drug problems in the area	2.87	1.10	Moderate
1.2 Awareness of the risk of becoming a victim or suffering from drug problems in the area	2.95	1.10	Moderate
2. Response to threats to oneself from drug problems in the Bangkok area	3.18	0.80	Moderate
2.1 Avoiding becoming a victim or suffering from drug problems in the area	4.44	0.81	High
2.2 Preventing harm or distress from drug problems in the area	3.43	0.91	Quite a lot
2.3 Communicating information about dangers or harm from drug problems in the area	2.69	1.26	Moderate
2.4 Participating in preventing harm or damage from drug problems in the area	2.39	1.23	Quite a little
2.5 Seeking information about dangers or harm from drug problems in the area	2.94	1.09	Moderate

ทั้งนี้ หากพิจารณาเปรียบเทียบผลการสำรวจกับค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแผนพบว่า ผลการสำรวจความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครของประชาชนยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดของปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ที่กำหนดไว้ในแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565-2570 จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และตัวชี้วัดระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยจากผลการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ย 3.22 โดยต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดของปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ที่กำหนดให้ได้คะแนนเฉลี่ย 3.25 ซึ่งถือว่าต่ำกว่าเล็กน้อย และผลการสำรวจความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ย 3.10 โดยต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดของปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ที่กำหนดให้ได้คะแนนเฉลี่ย 3.25 ในขณะที่ผลการ

สำรวจระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่ มีคะแนนเฉลี่ย 3.04 ซึ่งถือว่า บรรลุค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่ ซึ่งกำหนดค่าเป้าหมายของปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 กำหนดให้ลดลงที่ 3.75 คะแนน ดังรายละเอียด Table 7

Table 7. Comparison of Survey Results with Target Values Based on the Indicators for the Fiscal Year 2024 in the Plan for the Prevention and Resolution of Drug Problems in the Bangkok Area, 2022-2027

Indicator	Target Value for the Year 2024 (Score)	Survey Results (Score)	Summary of Results
1) Level of public satisfaction with the management of drug problems in the Bangkok area	3.25	3.22	Not achieved
2) Level of public confidence in the management of drug problems in the Bangkok area	3.25	3.10	Not achieved
3) Level of fear of drug problems in the area	3.75	3.04	Achieved

Note: The indicator for the level of fear of drug problems in the area aims for a decrease in the score each year. Since the survey results are lower than the target value, it is considered that the target has been achieved.

อภิปรายผล

จากผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จากเครื่องมือ ทั้ง 3 ฉบับ สะท้อนให้เห็นมุมมองของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานครต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครและการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของหน่วยงานที่รับผิดชอบในพื้นที่กรุงเทพมหานครได้ดังนี้

(1) ประชาชนส่วนใหญ่มีการรับรู้หรือพบเห็นสถานการณ์ปัญหาในพื้นที่ชุมชนของตนเองไม่มากนัก และไม่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดโดยตรง แต่มีความกังวลว่าตนเองอาจได้รับความเสียหายหรือผลกระทบเชิงลบจากปัญหายาเสพติดได้ เนื่องจากเห็นข่าวอันตรายจากปัญหายาเสพติดทั่วไปที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันเป็นหลัก แต่อาจไม่ได้สร้างความหวาดกลัวต่อปัญหายาเสพติดในพื้นที่จนกระทบการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเอง และไม่ได้ผลักดันให้ประชาชนต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันตนเองเชิงรุกอย่างจริงจังนัก ทั้งนี้ ผลการสำรวจดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลของ National Statistical Office (2023) ที่พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ในภาพรวมของประเทศ ไม่ได้พบเห็นปัญหายาเสพติดด้วยตนเองและไม่ได้รับทราบว่า มีปัญหายาเสพติดในพื้นที่ แต่มักรับรู้ปัญหายาเสพติดผ่านสื่อต่าง ๆ ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ และวิถีชีวิตของประชาชนไม่ได้ผูกพันกับพื้นที่ชุมชนที่อยู่อาศัยมากนัก

(2) ประชาชนมีความคาดหวังต่อหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเข้ามาจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่ค่อนข้างมาก และมีการรับรู้ถึงการดำเนินงานแต่ละด้านของภาครัฐ ทั้งด้านการป้องกันยาเสพติด ด้านการปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งมีความรู้สึกไว้วางใจหรือประทับใจต่อการ

ดำเนินงานในพื้นที่ แต่อาจยังมีความรู้สึกไม่มั่นใจในเรื่องความมั่นคงปลอดภัย (Security) จากการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครในบางประเด็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกังวลว่าตนเองอาจจะได้รับอันตรายจากการเข้ามาเกี่ยวข้องกับหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานด้านยาเสพติด จึงส่งผลให้ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครในภาพรวมอยู่เพียงระดับปานกลาง

(3) ประเด็นสำคัญที่ทำให้ประชาชนยังมีความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ยังไม่มากนัก อาจเนื่องมาจากประชาชนมีความคาดหวังต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครค่อนข้างมาก แต่ยังมี ความพึงพอใจต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครเพียงระดับปานกลาง สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมั่นที่ว่า ความรู้สึก ความเชื่อมั่น มีองค์ประกอบ 3 ประการสำคัญ คือ ความคาดหวัง ความพึงพอใจ และความพร้อมรับความเสียหาย (Mayer, Davis and Schoorman, 1995; Heintzman and Marson, 2005; Dougherty et al., 2006 as cited in Office of the Attorney General, 2014: 8) ดังนั้น เมื่อประชาชนมีความคาดหวังต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครค่อนข้างมาก ยังมีความพึงพอใจต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครเพียงระดับปานกลาง จึงทำให้ค่าความเชื่อมั่นต่อการจัดการปัญหาน้อยลง อีกทั้งยังพบว่าประชาชนยังมีความพร้อมรับความเสียหายจากการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครในระดับค่อนข้างน้อย สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดกับประชาชนจากการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการมารับบริการ/ การดำเนินงาน การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว/ ความเป็นส่วนตัว และความเสี่ยงอันตราย/ ผลกระทบจากการดำเนินงาน ซึ่งประชาชนเป็นว่าเป็นภาระที่ตนเองอาจได้รับจากการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และเป็นสิ่งที่ยังไม่ต้องการหรือยินยอมให้เกิดขึ้น

อย่างไรก็ดี แม้ว่าผลการสำรวจความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จะต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดที่กำหนด แต่มีอาจสรุปได้ว่าการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากการสำรวจในครั้งนี้เป็นการพัฒนาเครื่องมือการสำรวจขึ้นมาใหม่ และใช้ในการสำรวจเป็นครั้งแรก ทำให้ไม่มีข้อมูลการสำรวจในปีก่อนหน้าเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินตามตัวชี้วัดของแผนเพื่อเปรียบเทียบแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ชัดเจน ดังนั้น ผลการสำรวจในครั้งนี้จึงควรนำมาพิจารณาเพื่อสะท้อนรายละเอียดของการสำรวจในแต่ละประเด็น เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ประเด็นที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครของประชาชนที่มากขึ้น และลดความหวาดกลัวต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่ให้น้อยลงไป อีกทั้งควรพิจารณาถึงปัจจัยแวดล้อมมิติต่าง ๆ ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถนำผลการสำรวจมาใช้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการดำเนินงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในลำดับต่อไป

สรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

1) ควรเน้นการสื่อสารข้อมูลสถานการณ์และลักษณะปัญหายาเสพติดที่เป็นไปตามข้อเท็จจริง เพื่อให้ประชาชนรับรู้ข้อเท็จจริงและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันตนเอง และไม่ก่อให้เกิดความกังวลหรือความหวาดกลัวต่อปัญหายาเสพติดเกินกว่าปัญหาที่แท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารข้อมูลเพื่อสร้างความเข้าใจต่อลักษณะและสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมทั้งวิธีการในกสรณรับมือ ทั้งการปฏิบัติตนของประชาชน การแจ้งเหตุ หรือช่องทางการติดต่อหน่วยงานที่ให้บริการหรือความช่วยเหลือในพื้นที่อย่างชัดเจน

2) ควรมุ่งพัฒนาแนวทางการลดภาระและผลกระทบที่อาจเกิดแก่ประชาชนจากการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ทั้งภาระด้านค่าใช้จ่าย ภาระด้านเวลา หรือความเสี่ยงอันตราย หรือการเกิดผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดจากการเข้ามาเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

3) เสริมสร้างความรู้และทักษะในการป้องกันปัญหายาเสพติดในแต่ละมิติให้แก่คณะกรรมการชุมชนตามลักษณะปัญหาและบริบทของพื้นที่ รวมทั้งกำหนดบทบาทและอำนาจของคณะกรรมการชุมชนในการจัดการปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตนเองที่ชัดเจน เพื่อให้แต่ละชุมชนสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงานของคณะกรรมการชุมชน โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความพร้อมในการดำเนินงานของคณะกรรมการชุมชนในแต่ละพื้นที่

4) ควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพในพื้นที่ชุมชนเป้าหมายที่มีกรณีวิเคราะห์ข้อมูลว่าเป็นพื้นที่เสี่ยงตามบริบทของพื้นที่ รวมทั้งนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการสอดส่องเฝ้าระวังและรักษาพื้นที่ให้มีความปลอดภัยจากปัญหายาเสพติด

ข้อเสนอแนะต่อการสำรวจข้อมูล

1) ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครรายปี โดยใช้เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมานี้ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

2) ควรมีการทบทวนและพัฒนาเครื่องมือการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อย่างน้อยทุก 3 ปี หรือตามรอบของการปรับปรุงแผนแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อให้เครื่องมือมีความทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทของสังคม

3) ควรศึกษาและพิจารณาเปรียบเทียบเครื่องมือการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อปัญหายาเสพติดของหน่วยงานอื่น เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องและความแตกต่างของผลการสำรวจที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ระหว่างเครื่องมือการสำรวจของกรุงเทพมหานครและหน่วยงานอื่น

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่ปรึกษาเพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งดำเนินการโดยสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

References

- Chotchachakphan, K. (2018). *Final report of the monitoring and evaluation project for budget implementation in the integrated approach to legal reform and justice process development*. Academic Service Center, National Institute of Development Administration (NIDA). (In Thai)
- Heintzman, R., & Marson, B. (2005). People, service and trust: is there a public sector service value chain? *International Review of Administrative Sciences*, 71(4), 549-575.
<https://doi.org/10.1177/0020852305059599>
- Kulvanitchainan, R. (1992). *Research report on satisfaction of insured persons with medical services: A case study of insured persons in the Bangkok Area and Metropolitan Area*. Social Security Office. (In Thai)
- Lopraditpong, N. (2006). *Customer satisfaction survey manual*. Prachumthong Printing Group. (In Thai)
- Mayer, R. C., Davis, J. H., and Schoorman, F. D. (1995). An integrative model of organizational trust. *Academy of Management Review*, 20 (3), 709-734. <https://doi.org/10.5465/amr.1995.9508080335>
- McNeil, D. W., Turk, C. L., & Ries, B. J. (1994). Anxiety and fear. In V. S. Ramachandran (Ed.), *Encyclopedia of Human Behavior, Volume 1* (pp. 161-168). Academic Press.
- National Statistical Office. (2023). *Public opinion survey on the implementation of the action plan under the national policy and plan for the prevention, suppression, and solution of drug problems for fiscal year 2023*. Statistical Forecasting Division, National Statistical Office.
- Office of the Attorney General, (2014). *Annual survey report on satisfaction and confidence of service users, stakeholders, and the public for the fiscal year 2014*. Office of the Attorney General. (In Thai)
- Jindachot, P., Jinda-choti, S., Mongkolnimit, S., & Thanakrit, S. (2020). *Research report on factors influencing organizational psychological commitment and intention to stay in the job of hotel employees in the Generation Y group*. Silpakorn University. (In Thai)
- Nakfon, P. (2019). *Final report of the consultancy project on hiring experts in policy and planning for the development of the platform/tools for monitoring and evaluating the 3rd Master Plan*. Office of Justice Affairs. (In Thai)
- Raksatham, N. (2016). Fear of sexual crime among women using public transportation (taxi) in the Bangkok area. *Journal of Justice Process*, 9(2), 77-97. (In Thai)
- Sinpulphol, T. (2016). *Fear of crime among citizens regarding heinous and shocking crimes in the area covered by Thakham Police Station*. [Master's Thesis, Rangsit University]. (In Thai)